

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 973/2001

af 14. maj 2001

om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EF har ved afgørelse 98/392/EF ⁽³⁾ godkendt De Forenede Nationers havretskonvention, der indeholder visse principper og regler for bevarelse og forvaltning af levende akvatiske ressourcer. Som led i EF's bredere internationale forpligtelser deltager EF i bestræbelserne for at bevare fiskebestandene i de internationale farvande.
- (2) EF har siden den 14. november 1997, som følge af beslutning 86/237/EØF ⁽⁴⁾, været kontraherende part i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet, i det følgende benævnt »ICCAT-konventionen«.
- (3) ICCAT-konventionen afstikker rammer for det regionale samarbejde om bevarelse og forvaltning af bestandene af tunfisk og beslægtede arter i Atlanterhavet og tilstødende have gennem oprettelsen af en international kommission for bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet, i det følgende benævnt »ICCAT«, og gennem vedtagelsen af henstillinger om bevarelse og forvaltning i konventionsområdet, som bliver bindende for de kontraherende parter.
- (4) ICCAT har anbefalet en række tekniske foranstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende arter i Atlanterhavet og Middelhavet, bl.a. hvad angår mindstemål og

-vægt, fangstbegrænsninger for visse områder, visse perioder eller visse redskaber og kapacitetsbegrænsninger. Sådanne henstillinger er bindende for EF, og de bør derfor gennemføres.

- (5) Visse tekniske foranstaltninger vedtaget af ICCAT er blevet gennemført ved Rådets forordning (EF) nr. 1626/94 af 27. juni 1994 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet ⁽⁵⁾ og ved Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer ⁽⁶⁾. Af hensyn til klarheden bør disse tekniske foranstaltninger samles i nærværende forordning, og følgelig bør de relevante artikler i de nævnte forordninger ophæves.
- (6) For at tage hensyn til traditionel fiskepraksis i bestemte områder bør der fastsættes specifikke bestemmelser om fangst og opbevaring om bord af visse tunfiskearter.
- (7) EF har ved afgørelse 95/399/EF ⁽⁷⁾ godkendt aftalen om oprettelse af Tunkommissionen for Det Indiske Ocean. Denne aftale fastsætter en ramme for styrkelse af det internationale samarbejde med henblik på bevarelse og rationel udnyttelse af tunfisk og tilknyttede arter i Det Indiske Ocean gennem oprettelse af Tunkommissionen for Det Indiske Ocean, i det følgende benævnt »IOTC«, og gennem vedtagelse af henstillinger om bevarelse og forvaltning i IOTC's kompetenceområde, der bliver bindende for de kontraherende parter.
- (8) IOTC har vedtaget en henstilling om tekniske foranstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende arter i Det Indiske Ocean. Denne henstilling er bindende for EF, og den bør derfor gennemføres.

⁽¹⁾ EFT C 337 af 28.11.2000, s. 78.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 28.2.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 812/2000 (EFT L 100 af 20.4.2000, s. 3).

⁽⁷⁾ EFT L 236 af 5.10.1995, s. 24.

- (9) EF har ved afgørelse 1999/337/EF⁽¹⁾ undertegnet aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner og har ved afgørelse 1999/386/EF⁽²⁾ besluttet at anvende den midlertidigt, indtil den er godkendt. EF bør derfor anvende bestemmelserne i denne aftale.
- (10) Formålet med aftalen er bl.a. gradvis at nedbringe den utilsigtede delfindødelighed som følge af fiskeri med snurpenot efter tun i den østlige del af Stillehavet til næsten nul ved at indføre årlige begrænsninger og på lang sigt at opnå bæredygtige tunfiskebestande i det område, som aftalen omfatter.
- (11) Visse bestemmelser i denne aftale er blevet indarbejdet i forordning (EF) nr. 850/98. De bør samles i nærværende forordning.
- (12) EF har fiskeriinteresser i den østlige del af Stillehavet og har indledt proceduren for tiltrædelse af Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, i det følgende benævnt »IATTC«. Indtil tiltrædelsen og i overensstemmelse med EF's forpligtelse til at samarbejde med de øvrige parter, der er involveret i forvaltningen og bevarelsen af ressourcerne i denne region, jf. De Forenede Nationers havretskonvention, bør EF anvende de tekniske foranstaltninger, som IATTC har vedtaget. Disse foranstaltninger bør derfor indarbejdes i fællesskabsretten.
- (13) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne retsakt, vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes der tekniske bevarelsesforanstaltninger for fartøjer, der fører en medlemsstats flag, og som er registreret i EF, i det følgende benævnt »EF-fiskerfartøjer«, for så vidt angår fangst og landing af visse bestande af stærkt vandrende arter som omhandlet i bilag I.

AFSNIT I

DEFINITIONER

Artikel 2

Ved anvendelse af denne forordning gælder følgende farvandsdefinitioner:

a) Område 1

Hele Atlanterhavet og alle tilstødende have i ICCAT-konventionsområdet som afgrænset i konventionens artikel 1.

b) Område 2

Alle farvande i Det Indiske Ocean i kompetenceområdet i aftalen om oprettelse af IOTC som afgrænset i aftalens artikel 2.

c) Område 3

Alle farvande i den østlige del af Stillehavet i det område, der er afgrænset i artikel 3 i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner.

AFSNIT II

TEKNISKE FORANSTALTNINGER I OMRÅDE 1

Kapitel 1

Begrænsninger i anvendelsen af bestemte fartøjs- og redskabstyper

Artikel 3

1. I perioden 1. november — 31. januar er det i området i stk. 2 forbudt for EF-fiskerfartøjer:

- at udsætte flydende objekter
- at fiske under kunstige objekter
- at fiske under naturlige objekter
- at fiske med hjælpfartøjer
- at udsætte flydende kunstige objekter med eller uden bøjer
- at fastgøre bøjer til flydende objekter fundet på havet
- at hale flydende objekter ind og afvente, at de fisk, der holder til ved objekterne, samler sig under fartøjet
- at slæbe flydende objekter ud af området.

2. Det område, der er nævnt i stk. 1, er afgrænset som følger:

- sydlig grænse ved breddegrad 4° S
- nordlig grænse ved breddegrad 5° N
- vestlig grænse ved længdegrad 20° V
- østlig grænse ved den afrikanske kyst.

3. Det er forbudt at påbegynde eller fortsætte fiskeri i det område og den periode, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2, hvis der ikke er en observatør om bord på fartøjet.

4. Indtil 31. december 2002 træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til at udpege observatører og sørger for, at der tages en observatør om bord på alle de fartøjer, der fører deres flag eller er registreret på deres område, og som netop skal i gang med at fiske i det område, der er omhandlet i stk. 2.

5. Med forbehold af stk. 4 træffer medlemsstaten de fornødne foranstaltninger til, at de behørigt udpegede observatører bliver om bord på de fiskerfartøjer, hvortil de er udpeget, indtil de afløses af andre observatører.

⁽¹⁾ EFT L 132 af 27.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 147 af 12.6.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

6. Føreren af et EF-fartøj, som fisker i det område og den periode, som er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2, modtager observatøren og samarbejder med ham i udførelsen af opgaverne under hans ophold om bord på fartøjet.

Føreren af et fartøj, der er udpeget til at tage en observatør om bord, tager alle fornødne skridt til at lette hans ankomst og afrejse. Observatøren skal under sit ophold om bord have passende indkvarterings- og arbejdsforhold.

7. De praktiske bestemmelser vedrørende stk. 4, 5 og 6 fastlægges i bilag II.

8. Medlemsstaterne sender hvert år senest den 1. maj en samlet evalueringsrapport til Kommissionen over indholdet og konklusionerne i de rapporter, som er udarbejdet af observatørerne på de fartøjer, der fører deres flag.

9. Perioden i stk. 1, området i stk. 2, og de nærmere bestemmelser om udpegningen af observatører i bilag II kan ændres af Kommissionen under anvendelse af ICCAT's henstillinger, der er blevet bindende for Fællesskabet, og efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

Artikel 4

1. Det er forbudt at beholde bugstribet bonit, storøjet tun og gulfinnet tun, der er taget med snurpenot i farvande under Portugals højhedsområde eller jurisdiktion, i ICES-underområde X nord for 36° 30'N eller i CECAF-området nord for 31° N og øst for 17° 30'V, om bord, uanset mængde, eller at fiske efter disse arter i de nævnte områder med sådanne redskaber.

2. Det er forbudt i farvande under Portugals og Spaniens højhedsområde eller jurisdiktion, i ICES-underområde VIII, IX og X, og i CECAF-området omkring De Kanariske Øer og Madeira at beholde tunfisk, der fanges med drivgarn, om bord eller at fiske efter disse arter i de nævnte områder med sådanne redskaber.

Artikel 5

1. Fiskeri efter almindelig tun med net er forbudt:

- fra den 1. til den 31. maj i hele Middelhavet og fra den 16. juli til den 15. august i Middelhavet, bortset fra Adriaterhavet, for fartøjer, der udelukkende eller overvejende fisker i Adriaterhavet
- fra den 16. juli til den 15. august i hele Middelhavet og fra den 1. til den 31. maj i Adriaterhavet for fartøjer, der udelukkende eller overvejende fisker i Middelhavet, bortset fra Adriaterhavet

Medlemsstaterne sørger for, at alle fartøjer, der fører deres flag eller er registreret på deres område, omfattes af ovennævnte bestemmelser.

Ved anvendelsen af denne forordning afgrænses Adriaterhavet mod syd af en linje, der går fra den albansk-græske grænse til Capo Santa Maria di Leuca.

2. Det er forbudt at bruge flyvemaskiner eller helikoptere til støtte for fiskeri efter almindelig tun i Middelhavet i perioden 1.-30. juni.

3. Det er i Middelhavet forbudt at fiske efter almindelig tun med flydeline uden forankring fra fartøjer af en længde på over 24 m hvert år i perioden 1. juni — 31. juli. Fartøjernes længde bestemmes efter ICCAT-definitionen i bilag III.

4. Definitionen af perioder og områder som omhandlet i denne artikel samt fartøjernes længde som defineret i bilag III kan ændres af Kommissionen under anvendelse af ICCAT's henstillinger, der er blevet bindende for Fællesskabet, og efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

Kapitel 2

Mindstemål

Artikel 6

1. Fisk af stærkt vandrende arter betragtes som undermålere, hvis de ikke opfylder mindstemålene i bilag IV.

2. Mindstemålene som defineret i bilag IV kan ændres af Kommissionen under anvendelse af ICCAT's henstillinger, der er blevet bindende for Fællesskabet, og efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

Artikel 7

1. Stærkt vandrende arter, der ikke opfylder mindstemålene, må ikke beholdes om bord, omlades, landes, transporteres, oplagres, frembydes til salg, udbydes til salg, sælges eller markedsføres. Sådanne arter skal straks genudsættes.

Det foregående afsnit finder dog ikke anvendelse på de arter, der er omhandlet i bilag IV, og som taget som bifangst i antal udgør op til 15 % af de landede mængder. For så vidt angår almindelig tun, finder denne tolerancegrænse ikke anvendelse på fisk, der vejer under 3,2 kg.

2. Stærkt vandrende arter, der har oprindelse i tredjelande, og som ikke opfylder mindstemålene, må ikke bringes i fri omsætning eller markedsføres i EF.

Artikel 8

Stærkt vandrende arters størrelse måles efter artikel 18 i forordning (EF) nr. 850/98.

Kapitel 3

Begrænsning af antallet af fartøjer*Artikel 9*

1. Rådet fastsætter efter proceduren i artikel 8, stk. 4, nr. i) i forordning (EØF) nr. 3760/92 ⁽¹⁾, hvor mange EF-fartøjer med en længde overalt på over 24 m og hvor stor en samlet bruttoregister-tonnage (BRT) der må fiske efter storøjet tun som målar. Rådets fastsættelse er lig med det gennemsnitlige antal af EF-fiskerfartøjer, der har fisket efter storøjet tun som målar i området i perioden 1991-1992, og disses kapacitet udtrykt i BRT.

2. Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 31. januar Kommissionen en liste over alle fartøjer, der fører deres flag og er registreret på deres område, og som agter at fiske efter storøjet tun som målar i område 1 i løbet af året.

3. I listerne anføres det interne nummer i »flådefortegnelsen«, som fartøjet har fået tildelt, jf. artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2090/98 ⁽²⁾.

4. Rådet kan ud fra de oplysninger, som medlemsstaterne skal indsende efter stk. 2 og 3, efter proceduren i artikel 8, stk. 4, nr. ii), i forordning (EØF) nr. 3760/92 fordele antallet af fartøjer og kapaciteten, udtrykt i BRT og som fastsat efter stk. 1, mellem medlemsstaterne.

5. De enkelte medlemsstater sender hvert år inden den 15. august Kommissionen en liste over de fiskerfartøjer med en længde overalt på over 24 m, der fører deres flag, og som fisker efter storøjet tun som målar. Kommissionen videregiver hvert år inden den 31. august disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

6. Listen i stk. 5 skal indeholde følgende oplysninger:

- fartøjets navn og registreringsnummer
- eventuelt tidligere flag
- eventuelt internationalt radiokaldesignal
- fartøjstype, længde og BRT
- rederens eller redernes navn og adresse.

Artikel 10

1. Rådet fastsætter efter proceduren i artikel 8, stk. 4, nr. i), i forordning (EØF) nr. 3760/92, hvor mange EF-fiskerfartøjer der må fiske efter nordatlantisk hvid tun som målar. Antallet af fartøjer fastsættes til det gennemsnitlige antal EF-fiskerfar-

⁽¹⁾ EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1181/91 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 266 af 1.10.1998, s. 27.

tøjer, der har fisket efter nordatlantisk hvid tun som målar i perioden 1993-1995.

2. Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 31. januar Kommissionen en liste over alle fartøjer, der fører deres flag og er registreret på deres område, og som agter at fiske efter nordatlantisk hvid tun som målar i område 1 i løbet af året.

3. I listerne anføres det interne nummer i »flådefortegnelsen«, som fartøjet har fået tildelt, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 2090/98.

4. Rådet kan ud fra de oplysninger, som medlemsstaterne skal indsende efter stk. 2 og 3, efter proceduren i artikel 8, stk. 4, litra ii), i forordning (EØF) nr. 3760/92 fordele antallet af fartøjer som fastsat efter stk. 1 mellem medlemsstaterne.

5. De enkelte medlemsstater sender hvert år inden den 15. maj Kommissionen en liste over de fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som fisker efter nordatlantisk hvid tun som målar. På denne liste anføres, indtil den 31. december 2001, ikke fiskerfartøjer, der driver alternativt forsøgsfiskeri med drivgarn. Kommissionen videregiver hvert år inden den 30. maj disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Kapitel 4

Andre foranstaltninger*Artikel 11*

Medlemsstaterne kan fremme brugen af monofilamentforfang på drejeleddene for at lette genudsætningen af levende blå og hvid marlin.

Artikel 12

Uanset artikel 31 i forordning (EF) nr. 850/98 er det tilladt at anvende elektrisk strøm eller harpunskydevåben til at fange tun og brugde (*Cetorhinus maximus*) i Skagerrak og Kattegat.

AFSNIT III

TEKNISKE FORANSTALTNINGER I OMRÅDE 2*Artikel 13*

1. De enkelte medlemsstater sender hvert år inden den 15. juni Kommissionen en liste over de fiskerfartøjer med en længde overalt på over 24 m, der fører deres flag, og som har fisket efter storøjet tun, gulfinnet tun og bugstribet bonit i det foregående år i område 2. Kommissionen videregiver hvert år inden den 30. juni disse oplysninger til IOTC's sekretariat.

2. Listen i stk. 1 skal indeholde følgende oplysninger:

- fartøjets navn og registreringsnummer
- eventuelt tidligere flag
- eventuelt internationalt radiokaldesignal
- fartøjstype, længde og BRT
- reders, brugers eller befragters navn og adresse.

AFSNIT IV

TEKNISKE FORANSTALTNINGER I OMRÅDE 3

Artikel 14

1. Kun EF-fiskerfartøjer, der fisker på betingelserne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner, og som har fået tildelt en DML, må indkredse flokke eller grupper af delfiner med snurpenot ved fiskeri efter gulfinnet tun i område 3.

2. Ved »DML« forstår loftet for delfindødelighed som fastsat i artikel 5 i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne meddeler hvert år inden den 15. september Kommissionen følgende:

- en liste over de fartøjer, der fører deres flag og har en lastekapacitet på over 363 tons (400 tons net), og som har anmodet om en DML for første eller anden halvdel af det følgende år
- en liste over de fartøjer, der fører deres flag, og som må forventes at drive fiskeri i området i det følgende år
- en liste over de fartøjer, der fører deres flag, og som har anmodet om en DML for første eller anden halvdel af det følgende år
- for hvert fartøj, der anmoder om en DML, en erklæring, hvori det bekræftes, at fartøjet råder over alle fornødne delfinsikkerhedsredskaber og -udstyr, og at fartøjsføreren har gennemgået en godkendt uddannelse i metoder til at redde og sætte delfiner fri.

2. Medlemsstaterne skal sikre sig, at anmodningerne om DML opfylder betingelserne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner og IATTC's bevarelsesforanstaltninger.

3. Kommissionen gennemgår listerne og undersøger, om de opfylder betingelserne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner og IATTC's bevarelsesforanstaltninger, hvorefter den videregiver dem til direktøren for IATTC.

Hvis Kommissionens gennemgang af en anmodning viser, at anmodningen ikke opfylder betingelserne i dette stykke, underretter den straks den pågældende medlemsstat om, at den ikke

kan videregiver hele eller en del af anmodningen til direktøren for IATTC, idet den så angiver årsagerne hertil.

4. Kommissionen sender alle DML, som den enkelte medlemsstat har fået tildelt, til den pågældende medlemsstat, som så fordeler dem mellem de fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag.

5. Medlemsstaterne giver hvert år inden den 15. januar Kommissionen meddelelse om, hvordan de har fordelt de tildelte DML mellem de fartøjer, der fører deres flag.

6. Kommissionen sender hvert år inden den 1. februar en liste over, hvordan DML er blevet fordelt mellem EF-fartøjerne, til direktøren for IATTC.

Artikel 16

1. Fartøjer, der fisker ved hjælp af anordninger, der tiltrækker fisk, må ikke anvende hjælpefartøjer.

2. Det er forbudt at omlade fisk på havet.

AFSNIT V

GENEREL BESTEMMELSE

Artikel 17

1. Det er forbudt at indkredse flokke eller grupper af havpattedyr ved hjælp af snurpenot, undtagen for de fartøjer, der er omhandlet i artikel 14.

2. Stk. 1 finder anvendelse på alle fartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er indregistreret i en medlemsstat, i alle farvande.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 18

De foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 3, stk. 9, artikel 5, stk. 4, og artikel 6, stk. 2, vedtages efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

Artikel 19

1. Kommissionen bistås af den komité, der er nedsat ved artikel 17 i forordning (EØF) nr. 3760/92.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden som omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 20

1. Artikel 24, 33 og 41 i forordning (EF) nr. 850/98 udgår, og det samme gør angivelserne vedrørende almindelig tun og sværdfisk i bilag XII til samme forordning.
2. Artikel 3a og 5a i forordning (EF) nr. 1626/94 udgår, og det samme gør angivelserne vedrørende almindelig tun og sværdfisk i bilag IV til samme forordning og hele bilag V.
3. Henvisninger til nævnte forordninger betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2001.

På Rådets vegne

L. REKKE

Formand

BILAG I

Liste over arterne omhandlet i denne forordning

- Hvid tun: *Thunnus alalunga*
 - Almindelig tun: *Thunnus thynnus*
 - Storøjet tun: *Thunnus obesus*
 - Bugstribet bonit: *Katsuwonus pelamis*
 - Rygstribet pelamide: *Sarda sarda*
 - Gulfinnet tun: *Thunnus albacares*
 - Sortfinnet tun: *Thunnus atlanticus*
 - Thunnin: *Euthynnus* spp.
 - Blåfinnet tun: *Thunnus maccoyii*
 - Auxide: *Auxis* spp.
 - Havbrasen: *Bramidae*
 - Spydfisk: *Tetrapturus* spp., *Makaira* spp.
 - Sejlfisk: *Istiophorus* spp.
 - Sværdfisk: *Xiphias gladius*
 - Makrelgedde: *Scomberesox* spp., *Cololabis* spp.
 - Guldmakrel: *Coryphaena hippurus*; *Coryphæna equiselis*
 - Haj: *Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, *Alopiidae*, *Rhincodon typus*, *Carcharhinidae*, *Sphyrnidae*, *Isuridae*, *Lamnidae*
 - Hvaler (hvaler og marsvin): *Physeteridae*, *Belaenopteridae*, *Balenidae*, *Eschrichtiidae*, *Monodontidae*, *Ziphiidae*, *Delphinidae*
-

BILAG II

Nærmere bestemmelser som omhandlet i artikel 3, stk. 7

1. UDPEGNING AF OBSERVATØRER

- a) For at opfylde forpligtelsen til at tage observatører om bord på fartøjerne udpeger medlemsstaterne med forbehold af artikel 3, stk. 4, velkvalificeret og erfarent personale. De personer, der vælges, skal have følgende kvalifikationer for at kunne udføre deres opgaver:
 - tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere fiskearter og fiskeredskaber
 - kunne navigere til søs
 - et tilfredsstillende kendskab til ICCAT's bevarelsesforanstaltninger
 - kunne udføre elementære videnskabelige opgaver såsom indsamling af stikprøver efter behov og gøre iagttagelser og optegne disse korrekt
 - et godt kendskab til sproget i den medlemsstat, hvis flag det observerede fartøj fører.
- b) Medlemsstaterne træffer alle fornødne forholdsregler for at sikre, at observatørerne tages om bord på fiskerfartøjerne til rette tid og på rette sted, og sørger for, at deres afrejse ved observationsperiodens udløb forløber som glat som muligt.

2. OBSERVATØRERNES OPGAVER

Observatørernes vigtigste opgave er at overvåge, at fartøjerne overholder forbuddet i artikel 1. De udpegede observatører skal navnlig:

- a) konstatere, hvilke fiskeriaktiviteter det observerede fartøj udøver, og beskrive disse i en rapport
- b) forelægge den pågældende medlemsstats myndigheder en rapport senest tyve dage efter observationsperiodens afslutning; rapporten skal indeholde et resumé af de vigtigste forhold, som observatøren har konstateret, og de indsamlede biologiske data.

3. FORBINDELSERNE MED FARTØJETS FØRER

- a) Fartøjets fører skal underrettes i god tid om dato og sted for modtagelsen af observatøren og om observationsperiodens forventede varighed.
- b) Fartøjets fører kan anmode om en kopi af observatørens rapport.

BILAG III

Fartøjers længde (artikel 5, stk. 4)

ICCAT's definition af et fartøjs længde:

- For fiskerfartøjer, der er bygget efter den 18. juli 1982, 96 % af længden overalt målt på en vandlinje ved 85 % af den mindste sidehøjde på spant over kølens overkant eller længden fra stævnens forkant til rorstammens akse på nævnte vandlinje, hvis denne er større. I skibe konstrueret med styrlastighed skal den vandlinje, på hvilken længden måles, være parallel med konstruktionsvandlinjen.
- For fiskerfartøjer, der er bygget inden den 18. juli 1982, længden som opført i de nationale skibsregistre eller i enhver anden dokumentation vedrørende fartøjet.

BILAG IV

MINDSTEMÅL

(artikel 6, stk. 1)

Art	Mindstemål
Sværdfisk (<i>Xiphias gladius</i>) ⁽¹⁾	25 kg eller 125 cm (underkæbe)
Almindelig tun (<i>Thunnus thynnus</i>)	6,4 kg eller 70 cm
Gulfinnet tun (<i>Thunnus albacares</i>)	3,2 kg
Storøjet tun (<i>Thunnus obesus</i>)	3,2 kg

(¹) Dette mindstemål gælder kun for Atlanterhavet.

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

(artikel 20, stk. 3)

Forordning (EF) nr. 850/98	Denne forordning
Artikel 24	Artikel 4
Artikel 33, stk. 1	Artikel 17
Artikel 33, stk. 2	Artikel 2
Artikel 33, stk. 3	Artikel 14, stk. 1
Artikel 41	Artikel 12
Bilag XII for almindelig tun og sværdfisk	Bilag IV
Forordning (EF) nr. 1626/94	Denne forordning
Artikel 3a	Artikel 5
Artikel 5a	Artikel 5
Bilag IV for almindelig tun	Bilag IV
Bilag V	Bilag III